

Beretningen noget, som jeg tillægger den største Vægt, idet det hedder: atter i Aar er Toggangen stærkt forøget. Deraf tror jeg at kunne slutte, at man er kommen ind paa en for stærk Forøgelse af Udgifterne i Forhold til den naturlige Vækst af Indtægterne, og det samme gælder det næste Aar, det sidste, for hvilket vi kende Driftsberetningerne. Ogsaa i denne klager man over en Forhøjelse af alle Materialpriser, Stigningen har endog antaget et ganske uhyre Omfang, som det vil være i alles levende Erindring. Man føjer til som en anden Grund, Forbedring i Lønningerne og Forbedring af Driftsforholdene, f. Eks. bedre Belysning og bedre udrustede Tog og saadan noget, som man siger krævedes over hele Europa. Jeg vil blot føje til, at selv om Nedgangen i dette femte Aar af den anden Periode skulde være standset, saa ændrer det ikke noget i min Betragtning, medmindre der skulde være sket en saa fuldstændig Vending, at man kunde bortforklare de Forhold, som jeg hidtil har paaklaget. Jeg tror, at det høje Ting har faaet det bestemte Indtryk, at Statsbanernes Styrelse har Ret, naar den hævder, at Takster og Tariffer ikke ere ene om at fremskaffe dette sørgelige Billede paa fortsat Nedgang i Udbytte, men hvor skal man saa søge de andre Aarsager? Ja, det ligger i Forholdenes Natur, at naar de ikke findes i Takst- og Tarifloven, kunne de ikke blive Genstand for Drøftelse her i dette Øjeblik, men jeg betænker mig ikke paa at tro, at jeg har den højtærede Formands Tilladelse til dog at berøre dem. Jeg vil antage, at man finder de andre Grunde inden for den Ramme, som vi kalde Organisationsloven, og det er derfor jeg glæder mig over, at den nu vil komme til Revision, og som jeg haaber til en endelig Klaring. Det er ogsaa derfor jeg indtrængende vil anbefale, at man tager begge Lovene op til samlet Drøftelse, selvfølgelig uden at binde den ene til den anden eller gøre den ene afhængig af den anden. Af en samlet Drøftelse kan der fremgaa et alvorligt Forsøg paa at bringe denne Plet paa Finansloven, som jeg har kaldt den, nemlig Statsbanernes Underskud til at forsvinde. Jeg tror, det er gørligt paa Basis af det Arbejde, Statsbanekommissionen har udfoldet, og som jo foreligger i en Betænkning. Men jeg erkender, at Maalet ikke kan naas, uden at vi faa en aaben og beredvillig Støtte af den højtærede Minister. Og den betænker jeg mig heller ikke paa at tro er tilsikret os, saa at han vil kalde Ad-

ministrationen til Hjælp med dens rige Erfaring for derigennem at instruere de eventuelt om disse Sager nedsatte Udvalg. Der ud af haaber jeg saa, at der virkelig skal komme et vellykket Resultat, noget, der er mere end et Forsøg, og at det skal lykkes os at gennemføre en grundig Forbedring af Statsbanernes Budget gennem Takstloven og Organisationsloven. Jeg har ikke i Sinde at inkludere mig paa Enkelt-heder i Lovforslaget, idet jeg tror, at disse bedst opsættes til den Drøftelse, som jo sikkert vil finde Sted i Udvalget.

Stillig: Nu have vi jo hørt Jernbanekommissionens Medlemmer udtale sig, det er de særlig sagkyndige, der have haft Ordet, og saa vidt man kan dømme, er der ikke saa meget imellem de Herrer, at man ikke kan vente, at de forskellige Fraktioner maa kunne enes om endelig at faa denne Lov igennem. Maaske jeg som Lægmand paa dette Omraade maa tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger, det skal ikke være mange, idet jeg i det hele og store tror, at den højtærede Minister har været ganske heldig med at fremsætte dette Lovforslag paa en saadan Maade, at han har undgaaet Yderpunkterne. Der er kun fra een Side, fra det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) ytret Ønske om højere Takster i det hele, men jeg tror, man skal være meget varsom med at gaa alt for højt i den Sag, naar man ikke vil risikere et Tilbageslag, saa man ikke opnaar den Virkning, der er til-sigtet, at faa nogenlunde Balance for Jernbaneadministrationen. Ganske vist har den ærede sidste Taler (Lunn) Ret i, at Befolkningen nu egentlig har faaet en Ret til at køre billig paa Jernbane. De have været glade ved det, det maa vi vist sige; jeg tror, man overalt har været glad over de billige Takster. Men paa den anden Side hører man ogsaa, at det er saa billige Takster, at de intet andet Sted i Verden ere saa billige som her; og skal det saa have til Følge, at vi ikke ere i Stand til at lønne det ved Statsbanerne ansatte Personale paa forsvarlig Maade, er der jo ogsaa Anledning til at faa Taksterne satte saa meget op, at der ikke alene tilvebringes Balance med Hensyn til Forrentningen, men ogsaa saaledes, at de ere i Stand til at imødekomme berettigede For-dringer.

Jeg tror, som sagt, at der i det hele og store ikke er mange Forandringer at ønske i det foreliggende Forslag, men jeg vil dog tillade mig en Henstilling angaa